

Sangen om Rodskov

Mel.: Han kommer med sommer.....

Hvor vejen mod Mols-landet krummer sig lidt,
og bilerne iler og iler,
hvor landskabet bugter sig frodigt og blidt,
der ligger du Rodskov og smiler.
Så dårende dejlig en udsigt er her,
med vigen så blå og med Kalø så nær.
Jeg tror der er dejligst i Rodskov.

Du puslingeby uden storhed og pragt,
butikstov du slet ikke ejer,
men skønhed det har du i sommerens dragt,
når byggen på bakkerne nejer.
Og skoven dig kranser, den står som en sky
af grønhed der skærmer, gir skygge og ly.
Hvor er der dog dejligt i Rodskov.

Må enighed være et kendetegn her,
i dag som for hundrede år siden.
At alle forstår, der er brug for en hver,
så byen kan blomstre i tiden.
Hvis alle vil hjælpes og løfte i flok
de ting der skal gøres, så tror jeg nu nok,
at der bliver dejligst i Rodskov.

Så lad os da værne den dejlige by,
en perle blandt tusinde byer.
Gid byen vil være som før, men dog ny,
og skærmes mod uvejrets skyer.
Lad tiderne skifte, men om vi må bé:
Lad fremtidens slægter bestandig få se,
at der er nu dejligst i Rodskov.

Konrad Skou Pedersen, år 1983